ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Alenou Šindelářovou ve věci

žalobkyně: **f s.r.o.**, IČO
sídlem Nad Kamínkou 1563, 156 00 Praha 5

zastoupená advokátem Mgr. Petrem Jahodářem
sídlem Za Kajetánkou 1281/12, 169 00 Praha 6

proti

žalovaným: **1) M V**, nar. , IČO
bytem

2) T s.r.o., IČO
sídlem

zastoupená advokátem Mgr. Michaelem Škurkou, LL.M., MSc.
sídlem Za poštou 416/2, 779 00 Olomouc

o zaplacení přiměřeného zadostiučinění ve výši 30 000 000 Kč s příslušenstvím,

takto:

I. Žaloba, aby soud rozhodl tak, že žalovaní jsou povinni zaplatit žalobkyni do tří dnů od právní moci rozsudku částku 30 000 000 Kč, se zamítá.

II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalovanému 1) na náhradě nákladů řízení částku ve výši 300 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

III. Žalobkyně je povinna zaplatit žalované 2) na náhradě nákladů řízení částku ve výši 912 785,12 Kč k rukám právního zástupce žalované 2) do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje Barbora Ježková

1. Žalobkyně se svým návrhem ze dne 15. 5. 2024 domáhala na žalovaných zaplacení částky ve výši 30 000 000 Kč představující přiměřené zadostiučinění za újmu způsobenou nekalosoutěžním jednáním žalovaných. Žalobkyně žalobu odůvodnila tím, že žalobkyně i žalovaná 2) jsou podnikatelky, zaměřující se na dodávky, montáže a servis moderních technologií v oblasti obnovitelných zdrojů energie. Žalovaný 1) působí jako obchodní zástupce žalované 2). Žalobkyně a žalovaná 2) v rámci svého podnikání soutěží o to, aby jim byla svěřena reorganizace dlužníka, společnosti E[redacted] a. s., IČO [redacted] (dále jen „E[redacted]"), jehož úpadek je projednáván Městským soudem v Praze pod sp. zn. MSPH 79 INS [redacted]/2023. Žalobkyně se při výkonu podnikatelské aktivity zaměřuje zejména na instalaci FVE (fotovoltaické elektrárny) a aktivně se zapojila do dění v rámci insolvenčního řízení s E[redacted], v rámci něhož měla jednak zájem sestavit a realizovat reorganizační plán a dále nabízela poškozeným zákazníků E[redacted] instalaci FVE společně s nabídkou odkupu jejich pohledávek za E[redacted] tak, aby umožnila jednotlivým poškozeným zákazníkům E[redacted] snížit celkové náklady, které jsou nuceni vynaložit na výstavbu FVE, neboť plné uspokojení těchto zákazníků v rámci insolvenčního řízení s E[redacted] (zpravidla pohledávka v nominální výši 300 000 Kč) je iluzorní. Stejně tak žalovaná 2) se při výkonu podnikatelské aktivity zaměřuje, mj. na instalaci FVE a rovněž se aktivně zapojila do dění v rámci insolvenčního řízení s E[redacted], když nabízela poškozeným zákazníkům E[redacted] konkurenční nabídku na odkup pohledávky a instalaci FVE. Současně to měla být právě žalovaná 2) se kterou E[redacted] (při sestavování dlužnického reorganizačního plánu) počítal jako s hlavním subjektem pro dokončení dosud nezahájených FVE u jednotlivých zákazníků.

2. Žalobkyně se v polovině dubna 2024 v insolvenčním řízení dozvěděla z několika na sobě nezávislých zdrojů, že žalovaná 2) měla získat databázi kontaktů klientů E[redacted], neboť je začala hromadně kontaktovat a současně zahájila agresivní marketingovou kampaň zaměřenou na zákazníky E[redacted] a měla dosáhnout odkupu pohledávek věřitelů E[redacted] a realizaci jejich zakázek ještě před schválením reorganizačního plánu E[redacted]. V rámci této kampaně sdělovala zákazníkům nepravdivé, hanlivé a očerňující informace o žalobkyni, a informace, které zákazníkům podávala o sobě, jsou rovněž nepravdivé a žalobkyni poškozují. Žalobkyně proto prostřednictvím několika svých spolupracovníků kontaktovala žalovaného 1) coby obchodního zástupce žalované 2) pod legendou, že volající má zájem o dokončení E[redacted] nedodané instalace a o vykoupení přihlášené pohledávky. Uvedené tak svědčí o tom, že nejméně ze strany žalované 2), resp. jejich obchodních zástupců docházelo k soustavnému nekalosoutěžnímu jednání vůči žalobkyni, neboť žalobkyně se nejprve dozvěděla o možném nekalosoutěžním jednání žalované 2) a jejich obchodních zástupců, pročež až následně se rozhodla takto získané informace ověřit, což se jí naneštěstí potvrdilo.

3. V jednom z telefonických záznamů žalovaný 1) uvádí, že výkup pohledávek *„dělá jen jedna firma, oficiální cestou"*, a touto firmou je žalovaná 2), že *„M[redacted] už o tom měla webinář i oficiálně to vyslala přes všechny maily, co mohla, a už tam v tom věřitelech není nikdo jiný. Byla tam chvilinku společnost f[redacted], ale ti vykradli částečně databasi a obvolali to dřív, než měli schválený, takže ti budou časem vyřazeni, velice brzo. Takže oficiálně jsme to vyhráli, takže oprávnění jsme jedině my."* O žalobkyni pak žalovaný 1) uvedl, že *„oni vykupuju za 12 %, je to neoficiální cestou, musíte podepsat smlouvu, kde máte mlčenlivost a další věci."* Už tím má být dle obchodního zástupce smlouva neakceptovatelná. Na trhu prý je žalobkyně teprve tři roky (ve skutečnosti společnost žalobkyně existuje od r. 2019, tzn. pět let), kdežto žalovaná 2) třináct let, což prý *„také o něčem vypovídá"*. Další telefonní záznam obsahuje opět informaci, že odkupovat pohledávky může *„oficiální cestou"* pouze žalovaná 2), protože vyhrála výběrové řízení a vše bylo *„kompletně schváleno"*. Smlouva se žalobkyní prý nemůže být *„oficiálně uznaná smlouva"*. Poté žalovaný 1) uvádí podrobnosti o výběrovém řízení, jehož se mělo účastnit *„asi 150 velkých uchazečů"*, avšak žalovaná 2) nabídla nejvyšší částku, odkoupení pohledávky za 22 %. Dále uvedl, že *„M[redacted] odesílá velký e-mail všem zákazníkům, že to přebíráme my"* a že totéž zaznělo předchozího dne na konaném webináři E[redacted]. Telefonát ze dne 25. 4. 2024 obsahuje informaci, že všechny ostatní společnosti vyjma žalované 2) byly vyřazeny, že žalobkyně *„vykradla databasi"*. Vše je už

prý dohodnuté, insolvenční správce je obeznámen a *„věřitelský výbor vybral nás“*. Žalovaný 1) poodhalil rozsah jednání žalované 2) se zájemci, že prý *„čtyři obchoďáci měli minulý týden přes 120 schůzek a podpisů“*. Poté žalovaný 1) vysvětlil postup: zájemce má opatřit jednu listinu úředně ověřeným podpisem, ta je poté zaslána insolvenčnímu správci. Nic prý nehrozí, neboť je to *„jediná oficiální cesta“*, kterou lze jít. Závěrem žalovaný 1) zopakoval negativní (nepravdivé) informace týkající se žalobkyně.

4. Žalobkyně k nahrávkám uvedla, že tyto použila jako důkazní prostředek při ochraně svých práv a práv dalších soutěžitelů, kteří byli zasažení nekalousoutěžním jednáním žalovaných. Žalobkyně nahrávky tak použila zcela v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o. z.“). Nadto možnosti žalobkyně, jak zachytit nekalousoutežní jednání žalovaných, které probíhalo primárně prostřednictvím tel. hovorů, je značně omezené a ze strany žalobkyně se tak jednalo o přiměřený prostředek, jak se domoci ochrany svých práv a oprávněných zájmů.

5. Žalobkyně dále uvedla, že to, že se žalovaní opakovaně dopouštěli nekalosoutěžní jednání dokládá rovněž vyjádření pana Z[redacted] R[redacted] ze dne 4. 5. 2024 zveřejněné v insolvenčním rejstříku E[redacted] (B-[redacted]), ve kterém pan R[redacted] uvádí, že „[s]polečnost T[redacted] s.r.o. mě oslovila tak, že mi zavolal jejich obchodní zástupce s tím, že kontakt na mě dostali od společnosti M[redacted], protože vyhráli soutěž s nejvyšší nabídkou na odkup pohledávky ve výši 20 %.“ Předmětné vyjádření, společně se zachycenými telefonními hovory a emailem pana S[redacted] ze dne 29. 4. 2024 adresovaným E[redacted], ve kterém shrnuje tel. komunikaci s panem Č[redacted], který je obchodní zástupce žalované 2), a ve kterém uvedl, že mu pan Č[redacted] několikrát úmyslně lhal a snažil se z něj udělat blbce, kdy pan Č[redacted] „lhal, protože tvrdil, že oni jako jediní dostali povolení od insolvenčního správce dodělávat“, v závěru emailu pan S[redacted] shrnuje, že okrádat už tak okradené lidi považuje ze strany T[redacted] za hyenismus.

6. Žalobkyně má za to, že v rozhodované věci lze pod klamavou reklamu dle § 2977 o. z. subsumovat nepravdivá sdělení žalovaného 1) volajícím, že žalovaná 2) byla vybrána, ať už ve výběrovém řízení E[redacted], anebo věřitelským výborem, včetně lživých informací o charakteru tohoto neexistujícího výběrového řízení (jehož se údajně mělo účastnit „150 velkých uchazečů“). V daném případě je zlehčováním dle § 2984 odst. 1 o. z. nepravdivá informace, že žalobkyně „vykradla databasi“ anebo že byla, případně velmi brzy bude, společností E[redacted] vyřazena, ať už odkudkoliv.

7. Žalobkyně k charakteru zakázek, které se žalovaná 2) snažila tímto způsobem na úkor žalobkyně, případně dalších soutěžitelů, získat, uvedla, že ty představují dlouhodobou investici do nemovitosti s předpokládanou životností několika desítek let. Jestliže je porušením zákonných ustanovení o nekalé soutěži získána zakázka, kterou by jinak soutěžitel nezískal, obohacuje se tím na úkor jiných soutěžitelů o značnou částku a tuto újmu již nelze snadno napravit, protože pokud jde o fotovoltaické elektrárny, „další příležitost“ získá poškozený soutěžitel příkladmo až za 20-25 let. Na způsobenou újmu je proto na místě pohlížet jako na újmu nevratnou, kterou nelze reparovat formou omluvy nebo zdržení se opakovaní dalšího deliktu, nýbrž jedině přiměřeným zadostiučiněním v penězích. Výše požadované náhrady se odvíjí od předpokládaného počtu zakázek, které žalovaná 2) získala: žalovaný 1) hovořil o 120 podpisech během jednoho týdne, což může odpovídat, s ohledem na to, že E[redacted] nedokončila cca 2000 instalací, skutečnosti. Žalobkyně tak byla neoprávněně připravena o možnost namontovat v rámci insolvenčního řízení E[redacted] anebo realizace svého reorganizačního plánu několik stovek instalací, přičemž cena každé instalace dosahuje v průměru 400 tis. Kč. Přesné ekonomické údaje však žalobkyně není a zřejmě ani nikdy nebude schopna stanovit, protože nemá, jak se k informacím o jednání žalované 2) se zákazníky dostat. Újmu způsobenou ztrátou zakázek doplňuje zásah do dobré pověsti žalobkyně, neboť je-li podnikatel vylíčen takovým způsobem, jakým žalobkyni popsal v telefonátech žalovaný 1), stěží se bude zákazníkovi jevit vhodným dodavatelem i pro jiné zboží a služby. Požadavek na satisfakci ve výši 30 000 000 Kč je tudíž zcela přiměřený závažnosti, dosahu a

trvalosti způsobené újmy do práv žalobkyně; namístě by možná byla částka ještě vyšší, protože vychází-li se z předpokladu 120 nových smluv a z odhadu zisku z jedné instalace v průměru 100 tis. Kč, žalovaná 2) dosáhla jen za jeden týden své na úkor žalobkyně agresivně vedené nekorektní marketingové kampaně 12 mil. Kč hrubého zisku; tato částka může být ještě podhodnocená, neboť žalovaný 1) vyvolal v zájemcích dojem, že se nachází v monopolním postavení a je proto třeba respektovat i případně vyšší cenu.

8. Žalobkyně dále uvedla, že pro závěr o nekalé soutěži je relevantní tzv. „soutěžní újma“, tedy jakákoliv majetková či nemajetková újma na straně jiných soutěžitelů (zejm. na straně žalobkyně, ale též případně dalších společností, které provádí instalace FVE a které byly nepravdivými informacemi znevýhodněny – zejména informací o výběrovým řízení) či zákazníků, je-li způsobilá narušit soutěžní pozice a soutěžní vztahy mezi soutěžiteli nebo ovlivnit rozhodnutí zákazníka o tom, zda si od žalobkyně (případně jiných konkurenčních subjektů) nechat instalovat FVE či nikoliv. Na straně soutěžitelů je právem nekalé soutěže chráněn před dotčením (vnikem újmy) nejen individuální soutěžní zájem nekalou soutěží bezprostředně dotčeného soutěžitele (zachování jeho soutěžní pozice), ale i společný soutěžní zájem všech konkurujících si soutěžitelů, aby nekalou soutěží nebyla porušována soutěžní pozice kohokoliv z nich, aby z újmy jednoho neměli prospěch jiní a naopak.

9. Žalobkyně po poučení soudu uvedla, že disponuje jen velmi omezenými informacemi o rozsahu nekalosoutěžního jednání prováděného žalovanými, neboť toto jejich jednání bylo směřováno přímo na zákazníky E[redacted] prostřednictvím tel. hovorů, případně osobně. Žalobkyně je proto objektivně odkázána na zcela dobrovolnou aktivitu poškozených zákazníků E[redacted], kteří byli s to seznat, že informace sdělované žalovaným 1), jakož i obchodními zástupci žalované 2) (např. panem Č[redacted]) jsou nepravdivé, urážející a poškozující žalobkyni a že je vhodné jí o tom informovat, jak to např. učinil pan S[redacted], případě tuto informaci sdělit přímo insolvenčnímu soudu, jak to např. učinil pan R[redacted]. Žalobkyně by se bez aktivity těchto osob o nekalosoutěžním jednání žalovaných pravděpodobně nikdy nedozvěděla a nemohla by se proti němu bránit. Žalobkyně předpokládá, že zjištěný rozsah je jen zlomkem skutečného rozsahu nekalosoutěžního jednání, neboť míra vlastní iniciativy, kterou jsou poškození zákazníci E[redacted] nuceni vynaložit k informování žalobkyně, je poměrně značná a je důvodné se domnívat, že zákazníci E[redacted] zůstanou spíše pasivními. Současně i případná vlastní snaha žalobkyně zajistit si od poškozených zákazníků E[redacted] informace, zda byli či nebyli kontaktováni žalovanými a zda se při této komunikaci žalovaní dopouštěli nekalosoutěžního jednání, je nikoliv velmi obtížná, ale prakticky nemožná. Žalobkyně nedisponuje kontakty na jednotlivé zákazníky E[redacted] a jejich adresy, emaily a tel. kontakty jsou v insolvenčním řízení s E[redacted] anonymizovány a mnozí z nich nejsou ani zastoupeni právními zástupci. Nadto poškozených zákazníků E[redacted] je okolo 4 000 a bylo by iluzorní, aby žalobkyně kontaktovala všechny tyto zákazníky a dotazovala se jich na případnou komunikaci se žalovanými. Nadto nelze vyloučit, že žalovaní oslovili také jiné zájemce o FVE, než pouze zákazníky E[redacted] a nekalosoutěžním jednáním působili i vůči těmto osobám na úkor žalobkyně. Za dané situace, kdy se žalobkyně z objektivních důvodů nacházela v důkazní nouzi, tvrzení o nekalosoutěžním jednání, nelze prokázat jinak než nahrávkami, tedy žalobkyni nezbylo, než k ochraně svých práv provést nahrávku komunikace s žalovaným 1) a zajistit si klíčové důkazní prostředky k prokázání nekalosoutěžního zjednání žalovaných. Bez takto zajištěných nahrávek by žalobkyně nebyla schopna prokázat, co konkrétně žalovaný 1) zákazníkům E[redacted] sděluje (např. že vyhráli v jakémsi výběrovém řízení nebo že žalobkyně vykradla databázi a bude ze soutěže vyřazena) a jakým konkrétním jednáním žalovaný 1) poškozuje žalobkyni. Nahrávky pořídila žalobkyně svou osobou, jediným zákazníkem, který se takovéhoto telefonátu zúčastnil, je pan S[redacted]. Při komunikaci s ním teprve vyšlo najevo, že byl osloven žalovaným 1), protože je zákazníkem společnosti žalobkyně.

10. Žalobkyně si je vědoma, že pořízením nahrávek mohlo dojít k zásahu do osobnostních práv žalovaného 1), nicméně intenzita zásahu není způsobilá převážit občanským zákoníkem

aprobovaný zájem žalobkyně na ochranu svých práv, když byl zachycen hovor přímo s žalovaným 1), tedy přímo se škůdcem, nikoliv s jinou třetí osobou, která není s nekalousoutěžní jednáním spojena. Žalovaný 1) při jednání zachyceném na nahrávkách vystupoval jako podnikatel, pročež ochrana jeho práv nedosahuje takové míry ochrany, jako kdyby vystupoval např. jako fyzická osoba nepodnikající. Žalovaný 1) v zachycených nahrávkách uvádí zjevně zcela nepravdivé informace a snaží se těžit ze způsobu, jakým oslovoval zákazníky E[redacted] (napřímo telefonicky), který prakticky vylučuje jeho odhalení, nevyvinou-li zákazníci vlastní iniciativu. Intenzita zásahu (pouhé zachycení obchodního sdělení) je ve zjevném nepoměru s významem obsahu takto zachyceného sdělení, ze kterého vyplývá nejen zřejmé narušování hospodářské soutěže na úkor žalobkyně a ve prospěch žalované 2), ale rovněž uvádění zákazníků E[redacted], tedy spotřebitelů, v omyl, neboť jim žalovaný 1) poskytoval zjevně nepravdivé informace (např. že žalobkyně vykradla databázi, že žalovaná 2) vyhrála výběrové řízení atd.). Žalobkyně nezachytila podobu žalovaného 1) ani jinak nezasáhla do jeho soukromí. Zachycené hovory obsahují výhradně informace obchodní povahy, bez jakýchkoliv soukromých, osobních či dokonce intimních sdělení žalovaného 1). Žalobkyně vnímá jako přitěžující okolnost, že jednání žalovaného 1) bylo vedeno a motivováno vidinou dosažení zisku jak pro svou vlastní osobu – jako obchodního zástupce, tak pro žalovanou 2).

11. Žalovaný 1) se k žalobě vyjádřil tak, že nárok neuznává ani z části, žalobu považuje za šikanózní. Žalobkyně podala mnoho trestních oznámení v souvislosti s insolvenčním řízením E[redacted], které umožňuje udělat si přibližný obrázek o agresivitě či neagresivitě žalobkyně a jejímu celkovému jednání. Příčinou zahájení tohoto řízení je úpadek E[redacted], jenž je projednáván v insolvenčním řízení vedeném Městským soudem v Praze pod sp. zn. MSPH 79 INS [redacted]/2023 a na to navazující soutěž o dokončení zakázek E[redacted] na zhotovení fotovoltaické elektrárny a tepelných čerpadel, která pro žalobkyni nedopadla podle jejích představ, neboť žalobkyně nedocílila schválení svého reorganizačního plánu namísto reorganizačního plánu předloženého E[redacted], z něhož plyne, že to byla právě žalovaná 2), kterou si E[redacted] zvolila za svého hlavního partnera. V reorganizačním plánu předloženém E[redacted] ze dne 3. 4. 2024 zněl předpoklad, že dosud nerealizované zakázky na zhotovení FVE a tepelných čerpadel dokončí žalovaná 2), přičemž konsorcium společností pod vedením žalobkyně vyjádřilo k tomuto negativní stanovisko. E[redacted] nadto vyjádřila připravenost jednat obdobným způsobem i vůči žalobkyni, bude-li mít o takový postup zájem. Dne 18. 4. 2024 insolvenční soud vyzval usnesením č. j. MSPH 79 INS [redacted]/2023-B-824 žalobkyni a E[redacted], aby se pokusily nalézt shodu na společném reorganizačním plánu, neboť dle slov soudu je tato shoda ve společném zájmu insolvenčních věřitelů a může jako jediná vést díky reorganizaci k rychlému, hospodárnému a co nejvyššímu uspokojení věřitelů. Žalobkyně zřejmě tak dlouho konstruovala a vyhledávala jakoukoliv záminku a argument pro odmítnutí společného postupu v rámci reorganizace s žalovanou 2) (pravděpodobně z jednoduchého, avšak těžko pochopitelného důvodu, aby žalovaná 2) jednoduše negenerovala vůbec žádný zisk), který byl v souladu se zásadami insolvenčního řízení, až si tento argument vytvořila sama na základě jí iniciovaného nepoctivého a simulovaného telefonátu s žalovaným 1), jehož záznam a přepis dokonce sama žalobkyně zveřejnila, mj. na svých stránkách a zneužila jako argument odůvodňující její zamítavé stanovisko k reorganizačnímu plánu, ve kterém by měla spolupracovat s žalovanou 2). Žalovaný 1) tak žalobkyni posloužil jako (zneužitá) osoba zcela neznalá právní vědy, natož insolvenčních ustanovení. Samotná lstivá inscenace telefonického rozhovoru, učinění zvukového záznamu bez souhlasu žalovaného 1) a následné zveřejnění záznamu a přepis hovoru opět bez souhlasu žalovaného 1) představuje ze strany žalobkyně zřetelně nepoctivé jednání jsoucí v rozporu s dobrými mravy a v rozporu s dobrými mravy soutěže, které žalovaného 1) ve velkém rozsahu zasahuje v jeho osobnostních právech. Žalobkyně se řízením snaží těžit ze svého nepoctivého jednání v rozporu se zákonem. Ze sdělení, které bylo zveřejněno v insolvenčním rejstříku a je tak přístupné veřejnosti, plyne, že žalovaný 1) je spojován, dle slov žalobkyně, s „nepoctivým podnikatelem, společností T[redacted], která se ústy svých obchodních zástupců vůči ní dopouští nekalosoutěžního jednání“, což žalovaný 1) pokládá

za zcela nepravdivé tvrzení a nepřiměřený zásah do jeho práv s ohledem na osobní i pracovní poměry. Žaloba je dále v části vyčíslení škody zcela nepřezkoumatelná a naprosto nepodložená, když výše škody je žalobkyní určena v rovině domněnky a nepodložených předpokladů.

12. Žalovaný 1) uvedl, že v době 24. a 25. dubna 2024 spolupracoval s obchodním zástupcem žalované 2) panem P[redacted] K[redacted] a v případě, že se na něj obrátil někdo, kdo měl zájem o uzavření smlouvy s žalovanou 2), poskytl tento kontakt žalované 2). Odmítl však, že by kromě tří telefonátů se simulovanými a domnělými zákazníky, kdy byl vyprovokován na základě lstivě zinscenovaného hovoru se spolupracovníky žalobkyně, o nichž byl v rozporu se zákonem pořízen žalobkyní či jejími spolupracovníky zvukový záznam, někomu jinému řekl to, co zaznělo v těchto nahraných hovorech, zejména nikomu jinému neřekl, že by žalovaná 2) byla vybraná ve výběrovém řízení E[redacted], anebo věřitelským výborem, nebo snad že by žalobkyně měla vykrást databázi anebo že byla, případně velmi brzy bude, společností E[redacted] vyřazena odkudkoliv. Tyto závěry žalobkyně jsou zcela nepodložené, když se nikdy nestaly. Žalovaný 1) není odborník právní vědy a nezná úpravu insolvenčního řízení ani obecně, natož podrobně. Nebyl si vědom toho, že předložený reorganizační plán musí být ještě po jeho zveřejnění schválen soudem. Nikomu nechtěl nikterak ublížit ani nikoho nechtěl zvýhodnit. Je otázkou, zda vůbec došlo při lstivě zaznamenaných telefonních hovorech k jednání v hospodářském styku, neboť tuto povahu může vylučovat zahájené insolvenční řízení, ve kterém se nemusí uplatňovat soutěžní činnost mezi konkurenty v tom smyslu, jak jej zákon předpokládá. Jednání žalovaného 1) by nevzniklo, pokud by žalobkyně nepřistoupila k lstivému jednání a nevyprovokovala ho k odpovědím na předem připravené otázky. Zároveň vyřkl své hodnotící soudy směrem k žalobkyni a spontánně a neuváženě reagoval na situaci v insolvenčním řízení, jehož zákonnou úpravu nezná.

13. Žalovaný 1) nespatřuje ve svých výrocích jednání, které by bylo v rozporu s dobrými mravy soutěže, zejména s ohledem na agresivní jednání žalobkyně, která v průběhu insolvenčního řízení podává mnoho trestních oznámení. V rozporu s dobrými mravy soutěže bude chování, které se nachází za hranicí přípustné agresivity při soutěžení na trhu a které je ve vztahu k ostatním soutěžitelům zákeřné, podvodné či parazitující. Má za to, že takového jednání se dopustila spíše žalobkyně, která nejenže lstivě a bez souhlasu žalovaného 1) zaznamenala zvukový záznam jeho osobní povahy, ale ještě jej poté zveřejnila na svých internetových stránkách s označením jeho jména a příjmení. Má za to, že v důsledku jeho slov zachycených ve zvukových záznamech nemohlo dojít a nedošlo ani k eventuální možnosti způsobit žalobkyni újmu. Předpoklad žalobkyně, že všem ostatním zákazníkům, kteří se rozhodli kontaktovat žalovanou 2), bylo řečené to, co bylo zachyceno ve zvukových záznamech, je skutečně jen předpoklad, a to zcela nesprávný a nepodložený, pokud vůbec takoví zákazníci existují. Vznik újmy tvrzené dle žaloby nelze shledat ani v rovině teoretické možnosti, natož pak v rovině reálné hrozby. Co se týče Žalobkyní tvrzeného naplnění zvláštní skutkové podstaty klamavé reklamy, jedná se o nesprávnou aplikaci dané normy na tuto věc. Žalovaný 1) nemohl naplnit znaky této skutkové podstaty, protože nejednal za tím účelem, aby na základě telefonátu vzbudil pozornost a zaujmul co největší počet adresátů, když hovořil vždy jen s jedním člověkem. Pokud by žalobkyně tyto záznamy sama nezveřejnila, nestaly by se ani veřejně přístupné.

14. Žalovaná 2) se k žalobě vyjádřila tak, že veškeré nároky žalobkyně zcela neuznává, rozporuje je, má za to, že žaloba je nedůvodná, podstata žaloby, jakož i žalobní nároky v ní vznesené, jsou zcela v rozporu s dobrými mravy. Žalovaná 2) uvedla, že se nekalé soutěže vůči žalobkyni ani jiným účastníkům trhu nedopustila, je to naopak žalobkyně, kdo žalovanou 2) v rámci soutěže o zákazníky E[redacted] očerňuje a snaží se ji diskreditovat podáváním různých marketingových sdělení, trestních oznámení a stížností; jednání žalovaného 1) není navíc žalované 2) přičitatelné, žalovaná 2) tak není ve věci pasivně legitimována, i kdyby hypoteticky soud připustil řízení co do jednání žalovaného 1), pak se nejednalo žádným způsobem o odpovědnost žalované 2), neboť žalovaný 1) není jejím zaměstnancem, nemůže jeho jednání nikterak ovlivnit. Žalobkyně neprokázala vznik jakékoli škody, která by byla v příčinné souvislosti s jakýmkoli jednáním přičitatelným žalované

2). Žalobkyně z údajných audionahrávek cituje několik nic neříkajících pasáží, jejichž významu nemůže člověk neznalý insolvenčního řízení E[redacted] rozumět. Žalobkyně se přitom ani nepokusila ve své žalobě vylíčit, co mají dané pasáže znamenat, v čem jsou v nich sdělované skutečnosti nepravdivé a v čem konkrétně mají žalobkyni působit újmu (při jejich sdělování zaměstnancům a spolupracovníkům žalobkyně, které jediné může být audionahrávkami v případě jejich přípustnosti a prokázání jejich autentičnosti prokázáno). V žalobě žalobkyně pouze souhrnně uvádí, že žalovaní se měli údajným jednáním žalovaného 1) údajně zachyceného na údajných audionahrávkách dopustit nekalé soutěže v podobě klamavé reklamy a zlehčování. Žalobkyně tvrdí, že údajnými telefonickými hovory mezi jejími zaměstnanci a žalovaným (údajně zachycenými na údajných audionahrávkách) mělo být zasaženo do dobré pověsti žalobkyně, v čem tento zásah žalobkyni konkrétně způsobil (jak se tento zásah projevuje v jejím podnikání a v jejím dalším kontaktu se třetími osobami) neuvedla.

15. Žalovaná 2) i žalobkyně mají zájem na participaci na vypořádání majetkových práv věřitelů v rámci insolvenčního řízení E[redacted]. V tomto ohledu tak žalovaná 2) a žalobkyně byly v určitém smyslu slova soutěžitelkami o převzetí zákaznického kmene E[redacted] – přihlášené věřitele – jejichž závazky vůči E[redacted] měly být předmětem vypořádání v rámci insolvenčního řízení, kdy žalobkyně a žalovaná 2) nabízely alternativu pro toto vypořádání závazků E[redacted] v rámci insolvenčního řízení. Na základě zcela legální soutěže o tento zákaznický kmen E[redacted] a o tuto participaci na insolvenčním řízení se pak řádně ustanovený věřitelský výbor přikláněl k možnosti užít žalovanou 2) pro vypořádání těchto práv a nevyužít nabídky žalobkyně, na základě čehož žalobkyně začala reagovat nespočtem šikanózních podání na jednotlivé osoby participující na insolvenčním řízení, tj. nejen na žalovanou 2), jakož i začala žalovanou 2) prezentovat jako predátorskou společnost poskytující lživá tvrzení. Žalobkyně se dokonce uchylovala k podávání (logicky zcela bezúspěšných) trestních oznámení na kohokoli, kdo ve věřitelském výboru nehlasoval podle jejího přání, které následně žalobkyně zveřejňovala na svých webových stránkách.

16. Žalovaná 2) dále uvedla, že pokud se žalobkyně dovolává nekalých obchodních praktik, je to právě žalobkyně, která svým mimořádně agresivním počínáním (zejména podáváním trestních oznámení) soustavně poškozuje dobré jméno a pověst žalované 2), jakož i všech subjektů, které jejímu počínání nevyjádří podporu, příkladmo dále společnosti V[redacted]s. r. o. a Ing. L[redacted] U[redacted], proti kterým podala žalobkyně bezúspěšné trestní oznámení dne 8. 4. 2024, o jehož podání pečlivě informovala, tak jako ostatně i o podání trestních oznámení 3. 5. 2024 vůči třem členům věřitelského výboru, o výsledku trestních oznámení se však již nikde nezmínila. Uvedená spojitost mezi agresivními obchodními praktikami a žalobkyní je patrná i z toho, že žalovaná 2) zabírá na webových stránkách žalobkyně velmi podstatné místo a může se „pyšnit" nemalou mírou pozornosti žalobkyně, kdy žalobkyně soustavně komentuje jednání žalované 2) ve snaze tuto zdiskreditovat před potencionálními zákazníky. Žalovaná 2) pak při své obchodní činnosti nijak neužívá/nezneužívá existence žalobkyně na trhu tak, jak to činí žalobkyně na úkor žalované 2). V tomto ohledu žalovaná 2) dovozuje, že zveřejňováním článků na webu žalobkyně tato cílí k tomu, aby odradila potencionální zákazníky žalované 2) od potencionálních obchodních jednání, což plyne přímo i z výzvy žalobkyně učiněné v rámci jednoho z článků, kde je uvedeno: „[redacted] doufají, že soud a věřitelé budou sdílet naše stanovisko a neumožní společnosti T[redacted] s.r.o. vstup do procesu reorganizace." a že: „[redacted] odmítají spolupracovat se společností T[redacted] s.r.o. na reorganizaci E[redacted] a.s. kvůli jejímu nekalému obchodnímu jednání, které zahrnuje agresivní marketingové praktiky a lživá tvrzení, že jako jediná společnost může odkupovat pohledávky věřitelů.", což jsou tvrzení, která mají jako jediný cíl poškodit žalovanou 2), a to na základě uvádění informací, které nejsou založeny na pravdě, čehož si je žalobkyně plně vědoma. I pokud by byla (lživá) tvrzení žalobkyní učiněná v žalobě skutečně způsobilá odůvodnit nárok jí vznesený, zásah žalobkyně je s ohledem na veřejnou prezentaci nepravdivých tvrzení žalobkyně, mnohem zásadnější a škodlivější, než tvrzený případný exces ze strany žalovaného 1) (nikoliv žalované 2)).

17. Žalovaná 2) k výběrovému řízení v rámci insolvenčního řízení E[redacted] uvedla, že podle výzvy insolvenčního správce na výběrové řízení na zhotovitele instalace fotovoltaické elektrárny a topného systému založeného na tepelném čerpadle z 20. prosince 2024 (MSPH 79 INS [redacted]/2023-B-1166 insolvenční správce výslovně uvádí, že „ke dni vyhlášení tohoto VŘ na základě průzkumu Vyhlašovatele má 149 zákazníků, kteří mají zájem o dodávku a instalace FVE nebo o dodávku a instalaci TČ. Tento počet se může v průběhu VŘ měnit, zejména z důvodu doručování vyplněných dotazníků od zákazníků deklarujících zájem o dodávku a instalace FVE/TČ.“ Z výše uvedeného tedy vyplývá, že k 20. 12. 2024 stále ještě zůstávalo nejméně 149 z původních přibližně 2000 tisíc zákazníků E[redacted], kterým ještě nikdo instalaci FVE nebo dodávku a instalaci tepelného čerpadla nerealizoval, a to navíc s tím, že tento počet se bude patrně ještě dále zvyšovat, neboť průzkum dosud nebyl dokončen. Takováto situace panuje ještě více než 7 měsíců po podání žaloby a takřka 9 měsíců poté, co sama žalobkyně ve svém videu umístěném na jejích webových stránkách a na jejím kanálu Youtube dne 4. 4. 2024 veřejně vyzývala, že teď je ta pravá chvíle jakoby oslovit firmy, který mají tu vůli vlastně tudle situaci za Malinu jakýmkoli způsobem jakoby vyřešit a tu instalaci vlastně dokončit. Dle žalované 2) je naprosto jisté, že žalobní tvrzení žalobkyně o tom, že byla neoprávněně připravena o možnost namontovat v rámci insolvenčního řízení E[redacted] anebo realisace svého reorganizačního plánu několik stovek instalací, jakož i její tvrzení, že „žalobkyně předpokládá, že zjištěný rozsah je jen zlomkem skutečného rozsahu nekalosoutěžního jednání“ nejsou a ani nemohou být pravdivá.

18. Žalovaná 2) insolvenční řízení a výsledek výběrového řízení považuje za zásadní, výběrové řízení bylo jádrem sporu, sám insolvenční soud ve svém usnesení z 31. 5. 2024 uvedl, že poukazuje na velmi negativní působení žalobkyně ve věci, jedná se o stranu 9, části F insolvenčního řízení – zasahování do insolvenčního řízení, usnesení je pravomocné. V průběhu tohoto řízení insolvenční správce Mgr. Rudolf Vinš zaslal Městskému soudu v Praze pod č. j. MSPH 79 INS [redacted]/2023-B-1173 dokument „výsledky výběrového řízení, žádost o souhlas se zpeněžením mimo dražbu“. Z tohoto dokumentu plyne, že bylo vyhlášeno výběrové řízení zveřejněné na www.burzaspravcu.cz a v insolvenčním rejstříku. Do výběrového řízení bylo podáno 7 nabídek. Následně insolvenční správce vyhodnotil jako vítěznou nabídku žalované 2). Byla vyhodnocena jako nejvýhodnější nabídka. V uvedeném dokumentu pak insolvenční správce v souladu se zákonem žádá insolvenční soud o souhlas s uzavřením smlouvy o úplatném předání údajů a kontaktů na zákazníky E[redacted] s vítězem výběrového řízení, tj. žalovanou 2). Je zcela zřejmé, že žalovaná 2) byla naprosto jednoznačně schopna žalobkyni konkurenčně s přehledem porážet bez jakýchkoli nekalých nepoctivých agresivních či klamavých obchodních praktik, neboť ve výběrovém řízení, kde každá strana mohla předložit svou nabídku, aniž by znala nabídku konkurence, žalovaná 2) žalobkyni jednoznačně porazila, což uznal nejen věřitelský výbor, ale rovněž insolvenční správce a především pak nejnověji i insolvenční Městský soud v Praze ve svém usnesení č. j. MSPH 79 INS [redacted]/2023-B-1181 a konečně po neopodstatněném podání námitek žalobkyně proti tomuto usnesení i usnesením č. j. MSPH 79 INS [redacted]/2023-B-1185. Stěží si lze představit, že by se spolčil insolvenční správce, věřitelský výbor, jakož i Městský soud v Praze a jako vítěze výběrového řízení na dokončení zakázek bývalým zákazníkům E[redacted], transparentně vypsaného insolvenčním správcem, vyhlásil obchodní společnost, která by se dopouštěla klamání či nepoctivých nebo agresivních obchodních metod.

19. Soud provedl k důkazu (ust. § 120 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), ve spojení s ust. § 129 odst. 1 o. s. ř.) spis Městského soudu v Praze sp. zn. MSPH 79 INS [redacted]/2023, zejména č. l. B-[redacted], ze kterého soud zjistil, že se jedná o sdělení předsedy věřitelského výboru dlužníka E[redacted] adresované Městskému soudu v Praze, který soudu sděluje výsledky hlasování věřitelského výboru per-rollam ze dne 18. 1. 2025 podle pravidel věřitelským výborem schválených, když pod písmenem a) je uveden návrh usnesení: „Věřitelský výbor dlužníka E[redacted] a.s. vyzývá insolvenční správkyni, aby věřitelskému výboru sdělila dní následující informace: i) Kdo a jakým způsobem (podle jakých kritérií) vybral

subdodavatele pro dokončování zakázek pro klienty dlužníka (E[redacted]) v době po zjištění dlužníkova úpadku; ii) Jak se na tom procesu podílela insolvenční správkyně; iii) Zda insolvenční správkyně schvalovala finanční prostředky na tyto činnosti, tj. dokončování zakázek, vynaložené. Požadované informace, nechť jsou věřitelskému výboru sděleny do 7 dní prostřednictvím právního zástupce předsedy věřitelského výboru na e-mail [redacted].cz.“ Ve sdělení je uvedeno, že tento návrh usnesení byl přijat. Pod písm. f) je uveden návrh usnesení: „Věřitelský výbor dlužníka E[redacted] a.s. navrhuje insolvenční správkyni, aby vítězem Výběrového řízení označila uchazeče T[redacted] s.r.o., IČO: [redacted] a s tímto uchazečem uzavřena příslušné smlouvy, jejichž znění projedná s věřitelským výborem.“ Ve sdělení je uvedeno, že tento návrh usnesení byl přijat. Dále ze sdělení vyplývá, že z výběrového řízení byly vyloučeny společnosti A[redacted] s.r.o., IČO [redacted], A[redacted] s.r.o., IČO [redacted] a A[redacted] (K[redacted], s.r.o., IČO [redacted]) pro nesplnění podmínky výběrového řízení.

20. Soud zamítl návrhy žalobkyně na provedení dokazování záznamy telefonních hovorů s žalovaným 1) pro jejich nezákonnost (viz odůvodnění níže), dále vyjádřením žalované 2) na výzvu soudu ze dne 9. 5. 2024, e-mailem pana S[redacted] ze dne 29. 4. 2024, příspěvky poškozených zákazníků E[redacted] na facebooku, výzvou insolvenčního soudu ze dne 18. 4. 2024, vyjádřením žalobkyně ze dne 28. 4. 2024, vyjádřením pana Z[redacted] R[redacted] ze dne 4. 5. 2024, když tyto listiny nejsou způsobilé prokázat tvrzení žalobkyně ohledně tvrzené agresivní marketingové kampaně zaměřené proti žalobkyni ani jiné nekalosoutěžní jednání žalovaných, z listin taková tvrzení žalobkyně nevyplývají, nadto autentičnost uvedeného e-mailu a příspěvku na facebooku a vyjádření Z[redacted] R[redacted] žalovaná 2) rozporovala, dále soud zamítl návrhy žalobkyně na provedení dokazování svědeckou výpovědí obchodního zástupce žalobkyně K[redacted] Š[redacted] (který byl některým ze zákazníků kontaktován a informován o již dříve popsaném nekalosoutěžním jednání žalovaného 1)), neboť by se jednalo o informace zprostředkované, kdy navržený svědek nebyl přímým svědkem žalobkyní tvrzených okolností ale okolnosti, ke kterým by vypovídal, by byly od blíže nespecifikovaného zákazníka, tj. z doslechu. Pokud jde o žalobkyní navržené svědecké výpovědi pana R[redacted] a pana S[redacted], pak žalobkyně by nejprve musela tvrdit konkrétní okolnosti, které by tito měli potvrdit, nelze konkrétní okolnosti tvrdit až podle toho, co konkrétně svědci vypoví. Soud rovněž neprováděl k důkazu výpisy z živnostenského a obchodního rejstříku žalovaných, nabídkou realizace zakázek pro klienty E[redacted] zveřejněnou na webových stránkách žalované 2) a kopií webových stránek žalované 2) – sekce pro klienty E[redacted], videem žalobkyně na youtube.com, neboť skutečnost, že se účastníci v rámci své podnikatelské činnosti zabývají realizací FVE a že se ucházejí o tyto realizace v rámci insolvenčního řízení E[redacted], nebylo sporné. Dále byly soudem zamítnuty návrh žalovaných na provedení dokazování listinami z insolvenčního spisu vyjma listiny provedené, trestními oznámeními žalobkyně proti A[redacted] K[redacted], Ing. J[redacted] M[redacted] a M[redacted] s.r.o. z 3. 5. 2024, webovými stránkami žalobkyně, trestnímu oznámeními žalobkyně ze dne 8. 4. 2024 a ze dne 10. 4. 2024, prohlášením žalovaného 1) o skutkovém ději z 27. 7. 2024, webovou stránkou www.burzaspravcu.cz ohledně výběrového řízení, neboť bylo na žalobkyni, aby tvrdila a svá tvrzení prokázala. Jelikož žalobkyně neunesla břemeno tvrzení, nebyl důvod důkazy navrhované žalovanými provádět.

21. Po právní stránce soud posoudil věc následovně:

22. Podle § 6 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o. z.“), každý má povinnost jednat v právním styku poctivě.

23. Podle § 6 odst. 2 o. z. nikdo nesmí těžit ze svého nepoctivého nebo protiprávního činu. Nikdo nesmí těžit ani z protiprávního stavu, který vyvolal nebo nad kterým má kontrolu.

24. Podle § 8 o. z. zjevné zneužití práva nepožívá právní ochrany.

25. Podle § 86 o. z. nikdo nesmí zasáhnout do soukromí jiného, nemá-li k tomu zákonný důvod. Zejména nelze bez svolení člověka narušit jeho soukromé prostory, sledovat jeho soukromý život

nebo pořizovat o tom zvukový nebo obrazový záznam, využívat takové či jiné záznamy pořízené o soukromém životě člověka třetí osobou, nebo takové záznamy o jeho soukromém životě šířit. Ve stejném rozsahu jsou chráněny i soukromé písemnosti osobní povahy.

26. Podle § 88 odst. 1 o. z. svolení není třeba, pokud se podobizna nebo zvukový či obrazový záznam pořídí nebo použijí k výkonu nebo ochraně jiných práv nebo právem chráněných zájmů jiných osob.

27. Podle § 88 odst. 2 o. z. svolení není třeba ani v případě, když se podobizna, písemnost osobní povahy nebo zvukový či obrazový záznam pořídí nebo použijí na základě zákona k úřednímu účelu nebo v případě, že někdo veřejně vystoupí v záležitosti veřejného zájmu.

28. Podle § 90 o. z. zákonný důvod k zásahu do soukromí jiného nebo k použití jeho podobizny, písemnosti osobní povahy nebo zvukového či obrazového záznamu nesmí být využit nepřiměřeným způsobem v rozporu s oprávněnými zájmy člověka.

29. Podle § 2976 odst. 1 o. z. kdo se dostane v hospodářském styku do rozporu s dobrými mravy soutěže jednáním způsobilým přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo zákazníkům, dopustí se nekalé soutěže. Nekalá soutěž se zakazuje.

30. Podle § 2976 odst. 2 o. z. nekalou soutěží podle odstavce 1 je zejména a) klamavá reklama, b) klamavé označování zboží a služeb, c) vyvolání nebezpečí záměny, d) parazitování na pověsti závodu, výrobku či služeb jiného soutěžitele, e) podplácení, f) zlehčování, g) srovnávací reklama, pokud není dovolena jako přípustná, h) porušení obchodního tajemství, i) dotěrné obtěžování a j) ohrožení zdraví a životního prostředí.

31. Podle rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 14. 8. 2018, sp. zn. 21 Cdo 1267/2018 „zákon nově umožňuje pořízení nebo použití podobizny nebo zvukového či obrazového záznamu také s ohledem na výkon a ochranu jiných subjektivních soukromých práv, a to zpravidla v řízení před orgánem veřejné moci a podle předpisů veřejného práva (například podle zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů). Toto omezení je však nutné – vzhledem k tomu, že jde o výjimku z práva na ochranu osobnosti člověka – vykládat restriktivně, neboť nelze připustit, aby bylo možné používat podobizny a zvukové či obrazové záznamy týkající se člověka nebo jeho projevů osobní povahy v řízení před orgánem veřejné moci (a pro tyto účely je pořizovat) vždy (bez dalšího), když je to na prospěch právům nebo právem chráněným zájmům jiné osoby. Uvedený zákonný důvod k použití podobizny nebo zvukového či obrazového záznamu nesmí být využit nepřiměřeným způsobem v rozporu s oprávněnými zájmy člověka.

32. Základním kritériem, jež má vést k rozhodnutí o použitelnosti či nepoužitelnosti zvukových či obrazových záznamů týkajících se člověka nebo jeho projevů osobní povahy a pořízených soukromou osobou bez vědomí nahrávané osoby jako důkazu v občanském soudním řízení, je poměřování chráněných práv a zájmů, které se v této soukromé sféře střetávají, a rozhodování o tom, který z těchto zájmů je v konkrétním případě jejich střetu převažujícím. Střet zájmu na ochraně osobnosti toho, jehož projev je bez jeho souhlasu zachycován, se zájmem na ochraně toho, kdo tento projev zachycuje (a posléze použije), nelze ovšem řešit v obecné rovině. Rozhodování o tom, do jaké míry je určitý zájem v dané konkrétní situaci převažující, je třeba ponechat na zvážení soudu, a to v každém jednotlivém případě. Kromě okolností, za nichž byla taková nahrávka pořízena, budou rozhodující i význam právem chráněného či uznávaného zájmu, který je předmětem vlastního řízení, a možnosti, které měl účastník, uplatňující informace z nahrávky, k dispozici k tomu, aby získal takové informace jiným způsobem, než za cenu porušení soukromí druhé osoby (srov. nález Ústavního soudu ze dne 9. 12. 2014 sp. zn. II. ÚS 1774/14). Vzhledem k tomu, že se jedná o výjimečný prostředek, jeho použití jako důkazu v občanském soudním řízení může připadat v úvahu pouze tam, kde má vést k prokázání skutečnosti, kterou není možné prokázat jinak (pomocí důkazů, které nezasahují do absolutních

osobnostních práv dotčené osoby), a kde i další okolnosti případu vedou k závěru, že nelze upřednostnit právo na ochranu osobnosti dotčené osoby před právem na spravedlivý proces (srov. článek 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod) toho, komu je použití důkazu zvukovým či obrazovým záznamem týkajícím se této osoby nebo jejích projevů osobní povahy na prospěch."

33. Dle ustálené soudní praxe se dá uzavřít, že důkazy pořízené záznamem bez souhlasu nahrané osoby, mohou být v civilním soudním řízení přípustné za předpokladu, že bude splněna podmínka jejich proporcionality ve vztahu k právu na spravedlivý proces a současně se bude jednat o důkazy, které budou mít klíčový charakter (tj. skutečnost bude rozhodná pro výsledek soudního řízení a nebude jí možné prokázat jiným způsobem). Podle soudní judikatury je v každém případě nutné ust. § 88 o. z. vykládat zásadně restriktivně, neboť není přípustné, aby tyto tajně pořízené zvukové záznamy bylo možné používat vždy, byť jsou ku prospěchu žalobkyně.

34. Co se týče žalobkyní odkazovaného rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 5. 11. 2005, sp. zn. 30 Cdo 64/2004, soud uvádí, že v daném případě se jednalo o záznam jednání tří společníků jedné obchodní společnosti o problémech dané obchodní společnosti. Soud má za to, že dané rozhodnutí nelze v tomto konkrétním případě použít, neboť se jedná o odlišný případ, kdy zde k důkazu navrhované nahrávky byly pořízeny žalobkyní, případně s ní spřízněnými osobami a za konkrétním účelem, tj. fingovat zájem o dokončení zakázky E[redacted] na FVE, aniž by se jednalo o skutečné zákazníky a vážně míněný zájem o zakázku. Jednalo se pouze o získání kompromitujícího materiálu za použití lsti, aby tento kompromitující materiál mohl být použit proti žalovaným u soudu. Tedy soud má za to, že nejenže žalobkyní předložené nahrávky jsou záznamem projevů fyzické osoby pravděpodobně osobní povahy, jež byly pořízeny bez vědomí žalovaného 1) ale zároveň byly pořízeny způsobem a za účelem, jenž se příčí dobrým mravům a zásadě poctivého jednání v právním styku. I kdyby nahrávky byly vyhodnoceny tak, že se o projevy fyzické osoby osobní povahy nejedná, má soud za to, že nahrávky by i tak nebylo možné jako důkaz použít, a to právě s ohledem na důvod jejich pořízení, tj. pouze za účelem získání kompromitujícího materiálu, nikoli jako oprávněný prostředek ochrany zájmů žalobkyně.

35. K nálezu Ústavního soudu ze dne 9. 12. 2014, sp. zn. II. ÚS1774/14 soud předně uvádí, že žalobkyní uvedenou citaci ohledně polemiky mezi úpravou podle občanského zákoníku 1964 a nyní účinného občanského zákoníku uvedený nález neobsahuje. Dále soud uvádí, že citovaný nález obsahuje zásadu (tak jako rozhodnutí výše uvedená), že každý případ co do pořizování nahrávek zachycujících fyzické osoby musí být posuzován jednotlivě v daných souvislostech. V nálezu je uvedeno, že „Za běžných okolností je svévolné nahrávání soukromých rozhovorů bez vědomí jejich účastníků hrubým zásahem do jejich soukromí. Takovýto postup s rysy záludnosti je ve velké většině případů morálně i právně zcela nepřijatelný, zejména, je-li veden záměrem nahrávanou osobu poškodit. Ústavní soud se rozhodně staví proti nekalým praktikám vzájemného elektronického sledování a skrytého nahrávání při soukromých i profesionálních jednáních, jež zpravidla jsou nejen v rozporu s právem, ale hodnoceno po stránce sociálně etické šíří ve společnosti atmosféru podezíravosti, strachu, nejistoty a nedůvěry. Zcela odlišně je však třeba posuzovat případy, kdy je tajné pořízení audiozáznamu rozhovoru součástí obrany oběti trestného činu proti pachateli nebo jde-li o způsob dosažení právní ochrany pro výrazně slabší stranu významného občanskoprávního a zejména pracovněprávního sporu. Zásah do práva na soukromí osoby, jejíž mluvený projev je zaznamenán, je zde plně ospravedlnitelný zájmem na ochraně slabší strany právního vztahu, jíž hrozí závažná újma (včetně např. ztráty zaměstnání). Opatření jediného nebo klíčového důkazu touto cestou je analogické k jednání za podmínek krajní nouze či dovolené svépomoci."

36. Soud konstatuje, že citovaný nález se týkal ochrany zaměstnance, jenž byl propuštěn zaměstnavatelem, přičemž nahrávky pořídil zaměstnanec coby slabší strana, jež je nezbytné chránit. Žalobkyně však rozhodně slabší stranou v uvedeném smyslu není a nelze jí tak

poskytovat privilegia jako straně slabší. Z výše uvedených důvodů je použití žalobkyní předložených nahrávek jako důkaz nepřípustné.

37. Žalobkyně svá tvrzení ohledně nekalosoutěžního jednání žalovaných 1) a 2) spočívajícího v žalobkyní tvrzené agresivní kampani zaměřené proti žalobkyni založila na jí předložených nepřípustných nahrávkách, proto ji soudu ve smyslu § 118a odst. 1, 3 o. s. ř. vyzval k doplnění tvrzení a označení důkazů, že žalovaná 2) zahájila agresivní marketingovou kampaň, v jejímž rámci sdělovala zákazníkům hanlivé a očerňující informace o žalobkyni, že podávala zákazníkům o sobě nepravdivé a žalobkyni poškozující informace a aby doplnila tvrzení a označila důkazy k prokázání, že jí tvrzené skutečnosti není možné prokázat jinak než důkazy, které byly pořízeny protiprávně.

38. Žalobkyně po poučení soudu uvedla, že tvrzení o nekalosoutěžním jednání, nelze prokázat jinak než nahrávkami, což zdůvodnila tím, že nedisponuje žádnými kontakty na zákazníky, kteří byli předmětem volání ze strany žalovaného 1). Nahrávky pořídila žalobkyně svou osobou, jediným zákazníkem, který se takovéhoto telefonátu zúčastnil, je pan S[redacted]. Při komunikaci s ním teprve vyšlo najevo, že byl osloven žalovaným 1), protože je zákazníkem žalobkyně. Dle soudu se však nejedná o řádnou reakci ze strany žalobkyně na výzvu soudu, je zjevné, že žalobkyně žalobu postavila na třech zvukových záznamech a na opatřování dalších důkazů zcela rezignovala. Jestliže by žalovaní proti žalobkyni zahájili agresivní marketingovou akci, jistě by žalobkyně byla schopná zajistit další svědecké výpovědi a další případné listiny. Svědecká výpověď jednoho zákazníka (pana S[redacted]), navíc k neúplným tvrzením žalobkyně, nemůže v daném případě prokázat ničeho, natož údajnou agresivní marketingovou akci proti žalobkyni ze strany žalovaných. Pokud by žalobkyně byla žalovanou 2) nekalosoutěžním jednáním připravena o možnost realizovat několik stovek instalací, jak tvrdila, tak by zajisté měla z těch stovek případů alespoň několik desítek důkazů, že se tak skutečně stalo, tj. že vůbec přišla o možnost stovek instalací, že se tak stalo v důsledku jakéhokoli nekalosoutěžního jednání a že toto nekalosoutěžní jednání realizovali právě žalovaní.

39. Ve prospěch žalovaných (především žalované 2)) pak svědčí skutečnost, že navzdory tomu, že žalobkyně tvrdila, že žádné výběrové řízení neexistuje, tak z listiny na č. l. B-[redacted] insolvenčního řízení E[redacted] soudem provedené naopak vyplývá, že výběrové řízení existovalo, účastnilo se ho více soutěžitelů, přičemž byly předem dané podmínky tohoto výběrového řízení a kritéria pro vyhodnocení vítěze, jehož výsledkem bylo vítězství žalované 2). Tvrzení žalobkyně, že byla neoprávněně připravena o možnost namontovat v rámci insolvenčního řízení E[redacted] anebo realizace svého reorganizačního plánu několik stovek instalací, je v naprostém protikladu k průběhu insolvenčního řízení E[redacted], tj. že naopak vývěrové řízení vyhlášeno bylo. Zároveň je zjevné, že v průběhu insolvenčního řízení byla otázka vztahů mezi účastníky řešena i insolvenčním soudem.

40. Vzhledem k tomu, že žalobkyně ani po poučení soudu nebyla schopna řádně doplnit svá tvrzení a navrhnout k nim relevantní důkazy, když z žalobkyní předložených zvukových záznamů nelze vycházet pro jejich nezákonnost, neunesla tak břemeno tvrzení a s tím spojené břemeno důkazní, přičemž ani nelze dovodit pasivní legitimaci žalovaných z telefonních hovorů pořízených na základě porušení dobrých mravů, jak obecných, tak i v rámci hospodářské soutěže, proto se soud z uvedených důvodů otázkami týkajícími se naplnění generální klauzule nekalosoutěžního jednání a tudíž ani nárokem na přiměřené zadostiučinění blíže nezabýval a žalobu v plném rozsahu zamítl.

41. O nákladech řízení rozhodl soud v souladu s § 142 odst. 1 o. s. ř. tak, že přiznal žalovaným, kteří byli v řízení zcela úspěšní, nárok na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení ve výši 300 Kč žalovanému 1) (1x 300 Kč podle § 151 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb. ve spojení s § 1 odst. 3 písm. a) a § 2 odst. 3 vyhlášky č. 254/2015 Sb. za vyjádření k žalobě ze dne 9. 8. 2024) a ve výši 912 785,12 Kč žalované 2). Vyčíslení náhrady nákladů řízení žalované 2) vzal soud v potaz. Tyto

náklady se sestávají z nákladů na zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená § 7 odst. 7 a § 11 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb. (dále jen „AT“), z tarifní hodnoty 30 000 000 Kč za úkony učiněné do 31. 12. 2024 dle § 8 odst. 1 AT a za úkony učiněné od 1. 1. 2025 dle § 9a odst. 3 AT, a to za 13 úkonů právní služby po 56 300 Kč, tj. 731 900 Kč – 1 úkon převzetí a příprava zastoupení dle ust. § 11 odst. 1 písm. a) AT, 5 úkonů za podání ve věci samé ze dne 29. 7. 2024, 24. 10. 2024, 6. 12. 2024, 8. 1. 2025 a 14. 2. 2025 dle ust. § 11 odst. 1 písm. d) AT, 3 úkony za účast na jednání dne 19. 11. 2024, dne 22. 1. 2025 a dne 11. 3. 2025 nepřesahující dvě hodiny dle ust. § 11 odst. 1 písm. g) AT, 4 úkony za další poradu s klientem přesahujícím jednu hodinu dne 20. 10. 2024, dne 23. 11. 2024, dne 6. 1. 2025 a dne 10. 2. 2025 dle ust. § 11 odst. 1 písm. c) AT, dále 7x režijní paušál po 300 Kč, tj. 2 100 Kč podle § 13 odst. 4 AT ve znění účinném do 31. 12. 2024 a 6x režijní paušál po 450 Kč, tj. 2 700 Kč podle § 13 odst. 4 AT ve znění účinném od 1. 1. 2025, náhradu hotových výdajů – cestovné ve výši 12 867,87 Kč (v souladu s vyhláškou č. 398/2023 Sb. a vyhláškou č. 475/2024 Sb.) za 3x cestu Olomouc – Praha a zpět osobním vozem Škoda Superb, celkem 1 710 km, náhradu za promeškaný čas za 36 půl hodin strávených na cestě na soudní jednání a zpět (12 půlhodin Olomouc – Praha a zpět, 3 jednání u soudu) ve výši 100 Kč/půlhodina, tj. 1 200 Kč dle ust. § 14 odst. 1 písm. a) ve spojení s ust. § 14 odst. 3 AT ve znění účinném do 31. 12. 2024 a ve výši 150 Kč/půlhodina, tj. 3 600 Kč dle ust. § 14 odst. 1 písm. a) ve spojení s ust. § 14 odst. 3 AT ve znění účinném od 1. 1. 2025 a DPH ve výši 21 %, tj. 158 417,26 Kč.

42. V rámci vyčíslení nákladů řízení žalované 2) je požadován úkon za Právní analýza právních otázek ze dne 21. 11. 2024 (dle ustanovení § 11 písm. h vyhláška č. 177/1996 Sb.), předně soud konstatuje, že tato Právní analýza je datována dnem 24. 11. 2024, přičemž soud uvádí, že odměnu za tento úkon nepřiznal, neboť jednak uvedená listina byla soudu předložena až spolu s vyčíslením náhrady nákladů, a navíc soud okazuje na zásadu „iura novit curia - soud zná právo“, kdy takovýto právní rozbor, v němž je rozebírána otázka nároku právnické osoby na náhradu nemajetkové újmy, nepovažuje soud za účelně vynaložené náklady nezbytné k obraně práv klienta, jestliže takovýto právní rozbor požadoval klient, pak takový úkon by mohl být zpoplatněn pouze v režimu smluvní odměny dohodnuté předem s klientem. Závěrem soud konstatuje, že z rozboru vyplývá závěr, že podle judikatury Nejvyššího soudu právnické osobě náhrada nemajetkové újmy nepřísluší, k tomu soud uvádí, že se jedná pouze o otázku nároku v režimu ochrany právnické osoby ve smyslu § 135 o. z. (žaloba však byla podána v režimu ochrany proti nekalé soutěži), tato judikatura však byla překonána, a to nálezem Ústavního soudu ze dne 15. 1. 2025, sp. zn. Pl. ÚS 26/24.

Poučení:

Proti rozsudku **lze** podat odvolání **do 15 dnů** ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Praze.

Nebude-li rozhodnutí plněno dobrovolně, lze se jej domáhat výkonem rozhodnutí nebo exekucí.

Praha 11. března 2025

Mgr. Alena Šindelářová v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Barbora Ježková